

Sygn. akt IV U 2504/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Alicja Romanowska

Protokolant: st.sekr.sądowy Beata Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2013r. w Elblągu

na rozprawie sprawy

z odwołania **M. K.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.**

z dnia 10.08.2012 r. znak: (...) - (...)

o świadczenie przedemerytalne

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 2504/12

UZASADNIENIE

M. K. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w E. z dnia 10.08.2012 r., znak SP 2- (...) odmawiającej jej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Pozwany powołał przepisy ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.Nr 120, poz. 1252) wskazując, że wnioskodawczyni na dzień rozwiązania stosunku pracy ukończyła 58 lat i posiada okres ubezpieczenia wynoszący 28 lat 2 miesiące i 21 dni zamiast wymaganych 30 lat, a zatem nie spełnia jednej z przesłanek uprawniających do uzyskania świadczenia przedemerytalnego.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawczyni M. K. urodziła się (...), a więc w dniu (...)ukończyła wiek 59 lat.

W okresie od dnia 12.04.2010 do 31.12.2011 zatrudniona była u J. C. prowadzącej przedsiębiorstwo pod firmą Usługi (...) w O..

W świadectwie pracy pracodawca wskazał, iż stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez zakład pracy z powodu likwidacji etatu (art. 30 § 1 pkt 2 k.p.). Po ustaniu tytułu ubezpieczenia skarżąca od 5.01.2012 była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w O. jako osoba bezrobotna. . W okresie od 13.01.2012 do 16.07.2012 r. była uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych.

W tym czasie nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji pracy lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

/dowód : zaświadczenie PUP k. 22, świadectwo pracy k.20 – akta ZUS/

W dniu 23.07.2012 r. skarżąca wystąpiła do pozwanego z wnioskiem o ustalenie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego. Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy uwzględnił 28 lat 2 miesiące i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/dowód : raport uprawnień do świadczenia k. 53 – akta ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 10.08.2012 r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do świadczenie przedemerytalnego, gdyż nie udowodniła ona 30- letniego okresu zatrudnienia.

/dowód : decyzja k. 54 – akta ZUS/

Skarżąca w swoim odwołaniu podnosiła, iż powodem rozwiązania z nią stosunku pracy faktycznie była likwidacja zakładu pracy, na dowód czego przedłożyła sprostowane świadectwo pracy, z którego wynika, iż rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu likwidacji zakładu pracy.

Stosownie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U.Nr 120, poz. 1252) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która :

1. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy , w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3. do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność , w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, z późn. zm. ¹⁾), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn

4. zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5. do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy , w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6. do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy , w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie

krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust. 2 Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

Stosownie do ust. 3 Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Odwołanie skarżącej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżąca nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej, jak również

nie była uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy, zatem w jej przypadku uprawnienie do świadczenia przedemerytalnego mogło być rozpatrywane w świetle pkt 1, 2, 5 i 6 powołanego ust.1 art.2.

Skarżąca nie spełnia przesłanek do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust 1 pkt 5 wyżej cytowanej ustawy.

Skarżąca podnosiła, iż powodem rozwiązania stosunku pracy była likwidacja pracodawcy, co zostało potwierdzone w sprostowanym świadectwie pracy.

W ocenie Sądu spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia przyczyn przerwania stosunku pracy. stosunek pracy został rozwiązany z wnioskodawczynią z dniem 31.12.2011 r. W tym dniu nie nastąpiła likwidacja pracodawcy, jak wynika z informacji Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej . J. C. w dniu 30.08.2012 r. zgłosiła wyrejestrowanie działalności gospodarczej wskazując jako datę zaprzestania wykonywania działalności 30.01.2012 r.

Świadek J. C. zeznała, iż faktycznie działalność prowadziła do grudnia 2011. W styczniu 2012 wykonywała jedynie czynności związane z zakończeniem działalności, tj. wyrejestrowała się z ZUS i rozliczyła z US.

/dowód : zeznania świadka J. C. – 00:05:43 do 00:15:03 nagrania rozprawy z 10.01.2013/

W ocenie Sadu brak podstaw by nie dać wiary zeznaniom świadka jednakże ich treść nie ma wpływu na ocenę spełniania przez wnioskodawczynię przesłanek do świadczenia przedemerytalnego.

Wnioskodawczyni zatrudniona była przez osobę fizyczną prowadzącą we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Rozwiązanie stosunku pracy z całą pewnością nastąpiło z powodu likwidacji stanowiska pracy, gdyż zakład, w którym ubezpieczona świadczyła pracę przestał funkcjonować. Gdyby zatem skarżąca do dnia rozwiązania stosunku pracy legitymowała się okresem uprawniającym do emerytury wynoszącym co najmniej 30 lat, to nabyłaby prawo do świadczenia przedemerytalnego, gdyż spełniałaby przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 pkt.2 cytowanej ustawy.

Wnioskodawczyni posiada staż wynoszący 28 lat 2 miesiące i 21 dni, zatem dla nabycia prawa do świadczenia musiałaby spełniać przesłankę wymienioną w art. 2 ust 1 pkt. 1 cytowanej ustawy czyli stosunek pracy musiałby ulec rozwiązaniu z powodu likwidacji pracodawcy.

Likwidacja pracodawcy jest pojęciem prawnym, niezdefiniowanym w ustawie o świadczeniach przedemerytalnych, dlatego w ocenie Sądu pojęcie „likwidacja pracodawcy” należy oceniać posiłkując się orzecznictwem i poglądami doktryny wypracowanych na tle art. 41¹ k.p.

Skutkiem likwidacji pracodawcy w znaczeniu przedmiotowym jest jego unicestwienie, zaś w znaczeniu podmiotowym zakończenie bytu prawnego, co oznacza, że przestaje istnieć podmiot, który mógłby dokonywać czynności prawnych wobec pracowników.

/ Vide wyrok SN z 25.09.2008 II PK 44/08 OSNP 2010/5 – 6/58/

O likwidacji pracodawcy nie można mówić, gdy jest nim osoba fizyczna. Przedsiębiorca może zakończyć i wyrejestrować działalność gospodarczą, co nie oznacza, że przestaje ona istnieć jako podmiot zatrudniający pracowników. Osoby zatrudnione nie są bowiem pracownikami działalności gospodarczej, którą prowadzi osoba fizyczna, ale pracownikami tej osoby. Zakończenie działalności gospodarczej jest uzasadnioną przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę, zatem rozwiązanie stosunku pracy z tej przyczyny może uprawniać do świadczenia przedemerytalnego, o ile spełnione zostaną przesłanki wymienione w ustawie o świadczeniach przedemerytalnych.

Zakończenie działalności gospodarczej nie jest likwidacją pracodawcy. Pogląd powyższy wyrażony został przez Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 19.09.2012 III AUa 720/12.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela i akceptuje stanowisko Sądu Apelacyjnego. Podziela również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z 5.09.2001 (I PKN 830/00 OSNP 2003/15/355), w którym wskazano, iż wykreślenie osoby fizycznej z ewidencji gospodarczej nie jest likwidacją pracodawcy.

Reasumując, przyjęć należy w niniejszej sprawie, iż stosunek pracy wnioskodawczyni, niezależnie jak to zostało określone w świadectwie pracy, który jako dokument prywatny nie wiąże sądu, nie został z wnioskodawczynią z powodu likwidacji pracodawcy, ale z przyczyn leżących po jego stronie.

Ubezpieczona zatem nie może nabyć prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Prawo to nie będzie też jej przysługiwać na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 mimo, że stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy, gdyż do dnia rozwiązania umowy o pracę nie wykazała okresu 30 lat ubezpieczeniowych.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że decyzja pozwanego organu rentowego była prawidłowa, a co za tym idzie odwołanie skarżącej należało oddalić stosownie do art. 477¹⁴§ 1 k.p.c.